

РЕШЕНИЕ

№ 4993

гр. София, 14.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 18.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9725** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118, ал. 1 и, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на "Жоро Транс Комерс" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], представлявано от Г. Х. Д. - управител, срещу Решение № 1040-21-499/22.08.2023г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ С. град, с което е отхвърлена жалбата на дружеството против Разпореждане № 32784 от 15.03.2023 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с което злополуката, претърпяна от Б. В. Т. е приета за трудова, по реда на чл. 55, ал. 1 от КСО.

Оспорващото дружество счита решението за незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Твърди и необоснованост, тъй като изводите на АО се базират на неизяснена фактическа обстановка, оспорва се твърдението, че злополуката се е случила през време на работа, тъй като тя се е случила по време на обедната почивка, както и че монтаж на термопанели не е в трудовите задължения на работника, който е назначен като „машинист багер“, т.е увреждането не е във връзка с трудовата му дейност. Изтъква се, че пострадалият Т. самоволно и без нареждане се е качил на покрива на фургона, същият не се е намирал на работното си място, което са обектите на дружеството, а не базата на „Жоро Транс Комерс“ ЕООД. Изтъква се, че става дума

за самоволна проява на лицето Т., за което дружеството няма вина и не следва да носи отговорност. Претендира разноски.

В съдебно заседание се представлява от адв. Б. /л.97 пълномощно/, която поддържа жалбата. Представя по делото писмена защита/л.128/, списък на разноските /л.131/, договор за правно обслужване, фактура, банково извлечение.

Ответникът - Директора на ТП на НОИ С. град, чрез юрк Б. оспорва жалбата. Основавайки се на мотивите в решението мотивите изтъква, че е направен правилен и обоснован извод, основан на безспорно установени факти и обстоятелства.

Заинтересованата страна Б. Т. чрез адв. Д. в писмена молба изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски, представя договор за правна помощ и защита на осн. чл. 38 ал.2 от ЗА /л.126/.

Съдът като съобрази доводите на страните с доказателствата по делото и с относимите правни норми прие следното:

Жалбата е депозирана от активно легитимирана страна в рамките на законоустановения срок, поради което е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От събраните по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка:

Предмет на проверка в настоящото производство е Решение № 1040-21-499/22.08.2023г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ С. град, с което е отхвърлена жалбата на дружеството против Разпореждане № 32784 от 15.03.2023 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с което злополуката, претърпяна от Б. В. Т. е приета за трудова, по реда на чл. 55, ал. 1 от КСО. Установено е, че лицето Б. В. Т. е в трудови правоотношения с " Жоро Транс Комерс" ЕООД и изпълнява длъжността работник „ машинист еднокотов багер".

С декларация вх.№ 92 от 01.02.2023г. на осн. чл. 57 ал.2 от КСО, Т. е декларирал злополука станала на 15.11.2022г. по време на работа в база на „Жоро Транс Комерс“ ЕООД. Открито е досие №32784. Към декларацията са представени обяснение от Т., трудова книжка, медицинска документация. Съгласно обясненията пострадалият е изпълнявал по нареждане на управителя на дружеството монтаж на термопанели с цел увеличаване площта на покрива, за което се наложило да се качи върху фургон заедно с колегата С. М..

При извършената проверка са събрани допълнителни доказателства- трудов договор, длъжностна характеристика, писмени обяснения от С. М., книга за инструктаж по БЗР, обяснения от Г. Х. Д., К. Н. К., учредителен протокол за изграждане на Група по условията на труд към дружеството.

Осигурителят " Жоро Транс Комерс" ЕООД не е декларирал в срока по чл. 57 ал.1 от

КСО злополуката като трудова.

Със Заповед № 1015-21-35/24.02.2023г. /л.38/ Директорът на ТП на НОИ С. град е разпоредил да се извърши разследване на настъпилата на 15.11.2022 г. с Б. Т. злополука, като е определил и състава на комисията.

Резултатите от проверката са обективирани в Протокол № 20/06.03.2023г./л.36-37/ , подписан от двамата представители на осигурителя с особено мнение. Срещу констатациите в протокола са подадени възражение и особено мнение. В резултат на извършеното разследване и въз основа на събраните доказателства е издадено Разпореждане №32784/15.03.2023г. , с което е прието, че претърпяното от Б. Т. увреждане на здравословното състояние е в резултат на трудова злополука.

В хода на контролното производство до дружеството на вписания търговски адрес и на вписания в ТР адрес за кореспонденции са изпратени три писма за представяне на допълнителни доказателства, върнати като „непотърсен“, „преместен“. Писмото до С. С. , изпратено на настоящ и до постоянен адрес също е върнато като „непотърсено“. Получен е единствено отговор от К. К. от 29.05.2023г., който представя допълнителни обяснения, които са в противоречие с тези, дадени в хода на проверката /л.19/.

С Решение №1040-21-499/22.08.2023г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ С. град, е отхвърлена жалбата на дружеството против Разпореждане № 32784 от 15.03.2023 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с което злополуката, претърпяна от Б. В. Т. е приета за трудова, по реда на чл. 55, ал. 1 от КСО.

От правна страна съдът счита следното:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му от закона правомощия съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. /г/ и чл. 117, ал. 3 от КСО. В конкретния случай, компетентен да издава оспорения акт по чл. 117, ал. 3 е директорът на ТП на НОИ С. град.

Решението съответства на законовите изисква за форма, съдържа всички изискуеми реквизити - има мотиви, наименование на органа, който го издава, наименование на акта, индивидуализация на адресата на акта, фактическите и правни основания за издаването му.

При извършената съдебна проверка съдът не констатира допуснати процесуални нарушения и/или противоречие с материалния закон, които да обосновават неговата отмяна.

Разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, дефинира понятието "трудова злополука" като всяко внезапно увреждане на здравето, което е причинило неработоспособност или смърт при наличието на две кумулативно предвидени обективни условия: първо, да е настъпило през време на извършваната работа и второ, да е във връзка с извършваната работа, алтернативно - по повод на тази работа, както и въобще всяка работа, извършена в интерес на предприятието. За

да бъде определена настъпилата злополука като трудова е необходимо кумулативното наличие на всички елементи от фактическия състав на дефиниращата норма: 1. увреждане на здравето, което се състои в накърняване на телесната цялост или функциите на човешкия организъм, което е настъпило внезапно; 2. резултатът от увреждането да води до неработоспособност или смърт; 3. причинна връзка между увреждането и неблагоприятния резултат и 4. наличието на функционална връзка с извършваната работа, като връзката може да се прояви, когато увреждането настъпва през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при работа, извършена в интерес на предприятието.

В настоящия случай от доказателствата по делото безспорно се установява, че всички изброени в нормата на чл. 55, ал. 1 от КСО елементи са налице – пострадалият Т. е работил по трудово правоотношение при "Ж. Т. К. ЕООД по трудов договор №23/21.04.2022г. на длъжност „машинист еднокочов багер“, като самият работодател е посочил във възражението си, че същият се е намирал в базата на дружеството за обслужване /почистване, гресиране/ на багера-л.33/ ; към момента на злополуката е изпълнявал възложена му задача от управителя на дружеството, което се оспорва от управителя, но се потвърждава от обясненията на двата му други работници К. К. и С. С., както и от обясненията на самия пострадал, които заявяват, че двамата - С. и Т. са работили на покрива на фургона, на 15.11.2022г. Т. е работил със С. С. на покрива на фургон , намиращ се в база, стопански двор на дружеството , като около 12.30ч. е паднал от покрива от височина приблизително 3,5м. върху асфалтова настилка , в резултат на което се е причинило сериозно увреждане на работника – счупване на петната кост, закрито, на ляво ходило и изкълчване на лява раменна става. То от своя страна поставило пострадалия в състояние на временна неработоспособност, което се потвърждава и от представените медицински документи – епикриза, болничен лист и др. медицински документи /л. 58 и л. 60-83 от делото/. Следователно са налице елементите на фактическия състав на трудовата злополука – внезапно увреждане на здравето, довело до здравословно увреждане на осигуреното лице, функционална връзка с извършваната работа, т.е. с обстоятелствата и условията, при които е възникнало увреждането. Безспорно е, че същото е настъпило през време и във връзка или по повод на извършваната работа.

Релевираните в жалба доводи за неправилно прилагане на административнопроизводствените правила при провеждане на разследването на трудовата злополука са неоснователни. В съставения протокол за резултатите от разследването са установени всички данни по чл. 58, ал. 3, т. 1 - 3 от КСО. Изяснени са обстоятелствата и причините за възникване на трудовата злополука. Твърдяното съпричиняване на злополуката в резултат от самоволно, небрежно поведение на пострадалия работник е неотнормосимо към диспозицията на чл. 55, ал. 1 от КСО. Обстоятелствата дали е налице нарушение на трудовата дисциплина, са без значение за определянето на злополуката като трудова. Върховният административен съд се е произнасял многократно по подобни случаи в смисъл, че евентуалното съпричиняване на вредоносния резултат има правно значение само в искомото производство по чл. 201, ал. 2 от Кодекса на труда, но не променя характера на злополуката като трудова, след като тя е станала през време и във връзка с извършваната работа или при всяка друга работа, която е в интерес на предприятието /в този смисъл е Решение № 2627 от

25.02.2021 г. по адм. д. № 10965/2020 г. на ВАС, Решение № 16999 от 12.12.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3034/2019 г. /.

Евентуалното неспазване на нормативно установените правила за безопасност на работния процес също е ирелевантно за определянето на злополуката като трудова. Обстоятелството дали са били спазени нормативно или ненормативно установените изисквания за безопасни и здравословни условия на труд, е ирелевантно за определянето на злополуката като трудова, ако тя е възникнала при или по повод възложената работа, респективно при работата, извършена в интерес на работодателя. Дори част от причините за настъпване на злополуката да са в резултат от непредпазливото поведение на пострадалия, не може да бъде променен характерът на злополуката по аргумент от чл. 55, ал. 3 КСО, която изключва от кръга на трудовите злополуки само умишлено причинените от пострадалото лице. Липсата на доказателства за умишлени действия от страна на пострадалия мотивира съда да приеме наличието на функционална връзка между настъпилото внезапно увреждане на здравето, довело до неработоспособност и условията на труд.

В случая безспорно се касае за трудова злополука, както правилно е посочил и компетентният административен орган. Решението, предмет на съдебен контрол е правилно и законосъобразно постановено.

Релевираните в жалбата доводи съдът намира за неоснователни и недоказани, поради което същата следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора на ответната страна и на заинтересованата страна се дължат разноски, а именно в размер на 100 /сто/лв. юрисконсултско възнаграждение за ответника и в размер на 500/ петстотин/лв. за заинтересованата страна на осн. чл. 38 ал. 2 от ЗА вр. чл. 8 ал.2 т.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатски възнаграждения .

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Жоро Транс Комерс" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], представлявано от Г. Х. Д. - управител, срещу Решение № 1040-21-499/22.08.2023г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ С. град, с което е отхвърлена жалбата на дружеството против Разпореждане № 32784 от 15.03.2023 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с което злополуката, претърпяна от Б. В. Т. е приета за трудова, по реда на чл. 55, ал. 1 от КСО.

Осъжда "Жоро Транс Комерс" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], представлявано от Г. Х. Д. – управител да заплати на ТП на НОИ С. град разноски по делото в размер на 100/сто/лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Осъжда "Жоро Транс Комерс" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], представлявано от Г. Х. Д. – управител да заплати на адв. Д. П. Д. от АК С.

разноски по делото в размер на 500/петстотин/лв. на осн. чл. 38 ал.2 от ЗА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването за изготвянето му.

СЪДИЯ: